Dosarul nr. 5r-14/25
4-25016975-18-5r-10022025

H O T Ă R Â R E
asupra cauzei contravenționale

08 aprilie 2025 or. Anenii Noi

Judecătoria Anenii Noi (sediul Central)
Instanța de judecată constituită din:
Președintele ședinței, judecător Nicolae Ghedrovici
Grefieră Liudmila Sucitu

În prezența:
Contestatarului Oțel Mihail
Agentului constatator Sîrbu Victor

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională privind contestația depusă de avocatul Eremia Igor, în interesele petiționarului Oțel Mihail, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025 și împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 18.01.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T :

La 10 februarie 2025, Judecătoria Căușeni (sediul Anenii Noi) a înregistrat contestația depusă de avocatul Eremia Igor, în interesele petiționarului Oțel Mihail, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025 și împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 18.01.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional.

Contestația a fost repartizată, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Nicolae Ghedrovici.

În susținerea contestației, a menționat că, la 20.01.2025, ora 11:20 de către angajatul INSP, Vasile Pînzaru, adresa juridică: MD- 2059, mun. Chișinău, str. Doina, 102, a fost întocmit în privința persoanei fizice Oțel Mihail, decizie cu privire la contraventie ***** şi aplicată sancțiune contravențională în mărime de 30 u.c. echivalentul a 1500 lei şi emisă decizie de suspendare a exercitării dreptului special de a conduce vehicule pe un termen de 30 zile, împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. ***** din 18.01.2025 şi împotriva procesului contravențional nr. ***** din 18.01.2025, ilegal.

Menționează că vinovăția în cele invocate de către angajatul INSP, în procesele verbale contraventionale si deciziile adoptate, nu recunoaste, cet. Otel Mihail o careva faptă contravențională nu a comis.

Cu decizia, fapta imputată şi sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 1500 lei, aplicate lui Oțel Mihail şi decizia de suspendare a exercitării dreptului special de a conduce vehicule pe un termen de 30 zile, nu este de acord, procesul-verbal nominalizat este ilegal.

Indică că agentul constatator, Sîrbu Victor, întocmind la 18.01.2025 procesul verbal

contraventional cu nr. *****, prin care dispune remiterea dosarului către seful INSP, pentru ca acesta să adopte o solutie, prin prisma art. 36 alin. (2) C Co al RM, că ar fi condus mijlocul de transport fiindu-i expirată asigurarea RCAI, pe motivul acumulării a 311 p.p., la fel agentul Sîrbu Victor, întocmește procesul verbal contraventional nr. ***** tot din 18.01.2025, prin care se prezumă că Otel Mihail, conduce mijlocul de transport, fiind deja suspendat dreptul special de a conduce mijloace de transport prin decizia din 34/17/2-304 din 20.12.2024, sanctionează persoana în lipsa oricărei proceduri legale de examinare a unui proces contraventional.

De mentionat că lui Otel Mihail, nu i-a fost adusă la cunoștință nici o dată o decizie de suspendare a dreptului special de a conduce mijloace de transport, ultimul nu a fost informat că ar exista o astfel de decizie, aceasta fiind adoptată în lipsa oricărei proceduri de citare si informare.

Este de mentionat că Sîrbu Victor, a întocmit procesele verbale contraventionale la domiciliul lui Otel Mihail, la indicatia conducerii INSP, pentru că Otel Mihail, fiind angajat al INSP si fiind în conflict cu conducerea sa, în special cu Vasile Pînzaru, care ulterior îl sanctionează pe acesta pentru fapte inexistente intentionat pentru a-l lipsi de dreptul de a conduce ca răfuială cu propriul subaltern. Otel Mihail, la rândul său, nu conducea nici un mijloc de transport în ziua de 18.01.2025, în special mijlocul de transport care apartine unei persoane terte.

Mai mult, Sîrbu Victor, se afla permanent la telefon cât timp întocmea actele în privinta colegului său Otel Mihail, cerându-si scuze si explicând că nu are ce face, pentru că are indicatie de la sefii săi, nu el decide nimic, iar indicatia acestuia fiind de a-l face pieton pe Otel Mihail.

La fel, studiind materialele dosarului prezentate de agentul constatator, a depistat că Otel Mihail, nu are puncte de penalizare si nici nu poate avea.

În cazul în care contraventiile care stau la baza emiterii deciziei de suspendare din 20.12.2024, au fost constatate cu mijlocul special de constatare, camere de tip radar, atunci potrivit normei citate supra, aplicarea punctelor de penalizare se face imposibilă prin efectul normei legale.

Respectiv, sanctionându-l pe Otel Mihail la 18.01.2025, agentul constatator, urma să se asigure mai întâi că a fost respectată procedura sau că decizia de suspendare a intrat în vigoare, pentru că procesul din 20.12.2024, a fost examinat în lipsa lui Otel, ultimul, nu a cunoscut despre existența procesului contravențional inițiat pe numele său.

Menționează că decizia de suspendare din 20.12.2024 cu nr. 34/17/2-304 a fost contestată, iar prezentul proces în principiu, este dependent de procesul inițial, or, la baza emiterii procesului verbal MAI06 729760 din 18.01.2025, a stat anume procesul cu nr. 34/17/2-304, iar atât timp cât pe procesul nominalizat nu este o solutie definitivă, consideră că prezentul proces nu poate merge mai departe, urmând a fi suspendat. Pentru că în cazul în care decizia de suspendare cu nr. 34/17/2-304 din 20.12.2024, va fi anulată, atunci, ca acte premergătoare, va fi anulat și procesul verbal contravențional MAI06 729760 din 18.01.2025 si decizia de suspendare repetată cu nr. 34/17/1-1285 cât și procesul verbal contraventional cu nr. ***** din 20.01.2025.

La fel, în privinta lui Otel Mihail, a fost încălcat dreptul la apărare, flagrant, în contextul în care la 20.01.2025, a fost semnat contract cu avocatul Eremia Igor, si a fost perfectată o cerere de amânare către INSP, pentru a amâna examinarea procesului contraventional cu nr. ***** din 20.01.2025, pentru că avocatul Eremia Igor, era antrenat în alte activități. Cererea a fost înregistrată de client, ulterior acesta s-a îndreptat către biroul unde a fost citat, informând despre faptul că și-a luat avocat și că solicită amânarea sedintei pentru altă zi. Iar persoana responsabilă, a dat la o parte actele prezentate de Oteil Mihail, comunicând că pe ei nu-i interesează, întocmit în lipsa apărării cu flagrante încălcări a dreptului la apărare un nou proces verbal si decizie de

sanctionare pe alte motive si alegatii, citatia pentru procesul din 20.01.2025, a fost înaintată cu încălcarea termenului stabilit de prevederilor art. 382 alin. (1) C Co al RM, cu doar 2 zile înainte de sedinta.

Mai mult, procesul verbal contraventional cu nr. ***** din 18.01.2025, a fost contestat la 20.01.2025, respectiv, Oțel Mihail, a informat persoana responsabilă despre faptul că a contestat toate procesele emise de Sîrbu Victor, respectiv, potrivit art. 448 alin. (5) C Co al RM, contestatia depusă conform alin. (1) suspendă executarea sanctiunii contraventionale aplicată prin procesul-verbal cu privire la contraventie sau prin decizia agentului constatator.

Prin aceste actiuni, s-a urmărit scopul îngrădirii avocatului Eremia Igor, a posibilității de a lua cunostintă de materialele dosarului si de a-si apăra clientul eficient, scopul fiind bine stabilit de a sancționa persoana cu orice scop, în lipsa oricăror proceduri.

La materialele dosarului lipsesc oricare înscrisuri, care vin să demonstreze vinovăția lui Otel Mihai, în contravențiile imputate prin procesele verbale contravenționale și deciziile de sancţionare. urmărindu-se clar abuzul în serviciu comis de către Pinzaru Vasile şi Sirbu Victor, scopul fiind lipsirea de dreptul de a conduce mijloace de transport cu orice pret.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională. au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005)), (Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007)) sau (Ozturk impotriva Germaniei (din 21 februarie 1994)). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfăşurata în fața instanţei de judecata revine in primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petiționarul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Astfel că, agentul constatator neîntemeiat a întocmit în privința lui Oțel Mihail, decizie contravențională, petiționarul fiind sancționat ilegal, ceea ce este inadmisibil. Din procesul-verbal cu privire la contravenție urmează că constatarea faptei contravenționale comise a fost efectuată numai în baza afirmaţiilor agentului constatator. Astfel, instanța urmează să atragă deosebită atenție că materialele dosarului contravențional nu conțin absolut nici o probă care vine să demonstreze corectitudinea şi plenitudinea celor invocate de către agentul constatator.

Astfel, în (cauza Anghel contra României), Curtea a statuat că, nerespectarea garanțiilor fundamentale printre care se prezumția de nevinovăţie, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanta, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, Curtea a constatat că destinația acesteia este să restabilească echilibrul dintre presupuşii autori ai faptelor ilegale ce autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească. Totodată în (cauza Capeau c. Belgiei (hotărârea din 13 ianuarie 2005)) Curtea preferindu-se la bănuielile rezonabile reaminteşte în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 şi obligă, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării. În concluzie, luând în considerație prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravențional, care prescrie că, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, vinovăţia lui Oţel Mihail, de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional, nu-şi găseşte confirmare, considerent din care, procesul-verbal contravenţional şi decizia de sancționare trebuie anulat ca nefondat şi ilegal, iar procesul contravențional urmează a fi încetat.

În drept, își întemeiază contestația în temeiul art. 5, 16[1], 374, 375, 381, 382, 425, 440, 442 Cod Contravenţional.

Prin urmare, contestatarul Oțel Mihail solicită a recunoaște ca nevinovat pe Otel Mihail în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) CCo al RM, decizie asupra cauzei contravenționale, întocmită la 20.01.2025, ora 11:20, cu anularea ca ilegală a deciziei asupra cauzei contravenționale cu nr. *****, întocmit în baza art. 229 alin. (3) C Co al RM şi a deciziei de sancționare din 20.01.2025 ora neindicată ca sancțiune principală cât și asupra deciziei de suspendare a exercitării dreptului special de a conduce vehicule pe un termen de 30 de zile, emise de agentul constatator 1128, adresa juridică: MD-2059, mun. Chişinău, str. Doina, 102; a recunoaște ca nevinovat pe Oțel Mihail în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) C Co al RM, decizie asupra cauzei contravenționale, întocmită la 20.01.2025, ora 11:20, cu anularea ca ilegal a deciziei asupra cauzei contravenționale cu nr. ***** din 18.01.2025, întocmit în baza art. 229 alin. (3) C Co al RM şi a deciziei de remitere a dosarului către conducerea INSP. emise de agentul constatator 1128, adresa juridică: MD-2059, mun. Chişinău, str. Doina, 102; încetarea proceselor din lipsa faptului contravenției în acţiunile lui Oțel Mihail.

Petiționarul Oțel Mihail, în ședința de judecată, a solicitat admiterea contestației. Despre faptul că nu are dreptul de a conduce el nu a cunoscut. El i-a comunicat avocatului său despre aceste cauze. El a depus contestații asupra proceselor verbale. A comunicat că nu a cunoscut, după care lui i-au fost întocmite decizii. Contestă și decizia.

Apărătorul contestatarului, **avocatul Eremia Igor**, în ședința de judecată, nu s-a prezentat.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Sîrbu Victor, în ședința de judecată, a solicitat respingerea contestației, susținând procesul-verbal întocmit de către acesta.

Audiind participanții la proces și examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că contestaţia urmează ***a fi admisă ca întemeiată*** din următoarele considerente.

Cu întâietate, instanţa de judecată stabilește că, contestaţia este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional fiind respectate pe deplin.

În conformitate cu *art. 448 alin. (1) din Codul contravențional*, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

În conformitate cu prevederile *art. 458 alin. (1) din Codul contravențional*, examinînd

cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor *art. 400 alin. (1) din Codul contravențional*, contravenţiile prevăzute la art.47, art.48[1] alin.(7), art.49, 50, 52, 52[1], 54, 69–71, 73, 76[1], art.77 alin.(8), art.77[2], 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80[1], 85–87, 89–91, art.91[1] alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180[1], art.197 alin.(1)–(4), (9), (11)–(13), (15), (16), (22), art.201–203, 205, 209, 220, 221, 222–226, *228–243*, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263[1], 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287[3], 289[1], 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327[4], 331, 332, 332[1], 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350[2], 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (2[1]), (5), (6) şi (10), art.365, 365[3] şi 365[5] se constată şi se examinează de către poliţie.

În conformitate cu prevederile *art. 440 alin. (1) din Codul contravențional*, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor *art. 440 alin. (2) din Codul contravențional*, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

În speță s-a constatat că, la 18 ianuarie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Sîrbu Victor, a fost întocmit Proces-verbal cu privire la contravenție Seria/nr. 729778 în privința lui Oțel Mihail, pe faptul că la 18 ianuarie 2025, ora 15:18 în r. *****, conducea mijlocul de transport de tip Automobil marca/model *****, n/î *****, ignorând prevederile Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de vehicule, prin ce Oțel Mihail a comis contravenția prevăzută de art. 229 alin. (3) Cod contravențional al RM (*f.d. 12*).

Instanța de judecată constată că, la 20 ianuarie 2025, de către șeful interimar al secției patrulare Chișinău a Direcției patrulare Centru a Inspectoratului Național de Securitate publică, comisar-șef Vasile Pînzaru, a fost emisă Decizia asupra cauzei contravenționale nr. 34/17/11285, pe faptul că la 18 ianuarie 2025, ora 15:18 cet. Oțel Mihail, conducea vehiculul de model *****, n/î ***** în r. *****, fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă, prin ce a comis contravenția prevăzută la art. 229 alin. (3) Cod contravențional, fiindu-i stabilă sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. ceea ce constituie suma de 1500,00 lei cu aplicare a 3 puncte de penalizare.

Totodată, aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 229 alin. (3) Cod contravențional al RM în privința lui Oțel Mihail sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. ceea ce constituie suma de 1500,00 lei cu aplicare a 3 puncte de penalizare, a condiționat acumularea a 315 puncte de penalizare, astfel prin Decizia asupra cauzei contravenționale nr. 34/17/11285 din 20 ianuarie 2025, ultimului i-a fost aplicată sancțiune complementară suspendarea exercitării dreptului special de a conduce vehicule pe un termen de 30 zile (*f.d. 9*).

Potrivit *art. 381 alin. (2) Cod contravențional*, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din *art. 378 alin. (1) Cod contravențional* - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art. *7 Cod contravențional*, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar *art. 375 alin. (3) Cod contravențional* stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit prevederilor *art. 452 alin. (1) Cod contravențional*, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Instanța reține că în cauza CEDO *Anghel vs Romania* (Hotărârea din 04 octombrie 2007, par.50) cu referire la cauza *Ozturk împotriva Germaniei* (Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr.73, pag.19, §52), Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art.6 alin.(1) din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În paragraful 51 din aceeași hotărâre Curtea a menționat că în ciuda naturii bănești a sancțiunii efectiv aplicate reclamantului, suma sa mică şi natura civilă a legii de pedepsire a contravenției respective, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale. În acest sens, s-a făcut referire la caracterul general a normei de incriminare şi la caracterul sancțiunii prevăzute de aceasta.

În aceeași cauză, stabilind violarea art.6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al polițistului C.

În lumina acestor prevederi legale şi constatări jurisprudențiale, instanța de judecată reține că ***agentul constatator***, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO în materie de formulare a actelor de învinuire şi prevederilor art.440 alin.(1) coroborat cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional, ***nu a asigurat prezentarea probelor pertinente şi utile, care ar demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta care i se incriminează lui Oțel Mihail a avut loc şi implicit că acesta a comis faptele descrise în actul de acuzare contravențională*** (procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale).

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că cet. Oțel

Mihail i se incriminează comiterea faptei contravenționale stabilite de componența de contravenție prevăzută de art. 229 alin. (3) Cod contravențional, și anume exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic.

În conformitate cu prevederile *art. 425 alin. (2) Cod contravenţional*, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La caz instanța de judecată reține că agentul constatator, argumentează învinuirea contravenientului prin următoarele:

- Decizia asupra cauzei contravenționale nr. 34/17/11285 din 20 ianuarie 2025 (*f.d. 9*);
- Înștiințare despre decizia de suspendare a exercitării dreptului special de a conduce vehicule pe dosarul contravențional nr. MAI06729778 din 18.01.2025 (*f.d. 10*);
- Citație (*f.d. 11*);
- Proces verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 18.01.2025 (*f.d. 12*);
- Decizia asupra cauzei contravenționale nr. 34/17/2-304 din 20 ianuarie 2024 (*f.d. 13*);
- Copia procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 729760 din 18 ianuarie 2025 (*f.d. 14*);
- Cazier contravențional eliberat pe numele cet. Oțel Mihail la 20 ianuarie 2025 pentru perioada de timp 20.07.2024 – 20.01.2025 (*f.d. 15-19*);
- Cerere (*f.d. 20-21*).

Articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională.

Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia.

Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art.6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei "acuzații" în materie "contravențională", cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale.

Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o "acuzație" în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza *Kokkinakis vs Grecia* din 25.25.1993, CEDO a statuat că "(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

În cauza *Adrian Constantin contra Românie*i din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt

imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Deopotrivă, în cauza *Mulosmani contra Albaniei* nr.29864/03 din 08.01.2014, Curtea reiterează că dispozițiile art.6 alin.(3) lit.a) indică necesitatea de a acorda o atenție deosebită notificării "acuzației" pârâtului. Particularitățile infracțiunii joacă un rol esențial în procesul penal, deoarece din momentul în care au fost desemnați, suspectul este înștiințat în mod oficial cu privire la baza factuală și juridică a acuzațiilor împotriva sa (a se vedea *Kamasinski împotriva Austriei*, hotărârea din 19 decembrie 1989, seria A nr.168, pct.36-37, §79). Articolul 6 §3 lit.a) din Convenție oferă pârâtului dreptul de a fi informat nu numai despre "cauza" acuzației, adică despre faptele pe care se presupune că le-a săvârșit și pe care se întemeiază acuzația, ci de asemenea, caracterizarea juridică acordată acestor acte. Aceste informații ar trebui să fie detaliate (a se vedea *Pélissier și Sassi împotriva Franței* [GC], nr.25444/94, §51, CEDO 1999-II).

Totodată, conform prevederilor *art. 442 alin. (1) Codul contravențional*, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor *art. 10 Cod contravențional* constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Astfel, art. 229 alin. (3) Cod contravențional, prevede sancțiune pentru exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.

În acest sens, instanța explică că, latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional, este formată din acțiunea ilegală, sub forma de exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează interpretarea legii contravenționale, în condițiile în care în hotărârea *Schimanek vs Austria*, 01 februarie 2000, Curtea Europeană a reținut că jurisprudența şi doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă şi previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică. Poziția dată este susținută inclusiv în decizia Curții Constituționale cu nr.36 din 19 aprilie 2018 (a se vedea pct.31).

*Cercetând probele în ședința de judecată, instanța constată că la materialele dosarului contravențional lipsește dovada că Oțel Mihail ar fi de exploatat vehiculul de model *****, n/î *****, fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție și la decizia asupra cauzei contravenționale, de către agentul constatator nu a fost anexată nici o probă, care să confirme vinovăția persoanei, astfel vinovăția lui Oțel Mihail în comiterea faptei contravenționale imputate nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente.*

Instanța reține că pertinentă este şi jurisprudența CEDO, în cauza *Telfner versus Austria*

din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza *Anghel versus România*, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

În alt context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale şi aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă că ***simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alţi termeni, atâta timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in dubio pro reo.***

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: "27. [...] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. [...] 36.

În același sens, Curtea reține că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (*in dubio pro reo*)". De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale.

Astfel, prezumția nevinovăției şi exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 §2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 §1 (a se vedea *Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord* din 17 decembrie 1996, §68).

Totodată, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil "în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (*Boldea versus România*, 15 februarie 2007, §30).

Instanța de judecată trebuie să adopte hotărârea respectând principiul contradictorialității procesului contravențional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Așadar, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește nefondate concluziile agentului constatator aferente vinovăției cet. Oțel Mihail în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional și denotă lipsa faptului contravenției imputate, ceea ce constituie temei de anulare a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului.

Art.461 Cod contravențional stabilește că în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin.(1), instanța încetează procesul contravențional.

În corespundere cu prevederile *art. 441 alin. (1) lit. a)* Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Instanța de judecată concluzionează că în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională specificată la art. 229 alin. (3) Cod contravențional, din care considerente instanța a ajuns la concluzia de a admite contestaţia înaintată de avocatul Eremia Igor, în interesele petiționarului Oțel Mihail, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025 și împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 18.01.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional, și de a anula procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** din 18.01.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional și decizia asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025, fiindu-i stabilă sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. ceea ce constituie suma de 1500,00 lei cu aplicare a 3 puncte de penalizare și aplicarea sancțiunii complementare suspendarea exercitării dreptului special de a conduce vehicule pe un termen de 30 zile și de a înceta procesul contravenţional iniţiat în temeiul art. 229 alin. (3) Cod contravențional în privința lui Oțel Mihail, din motivul nulității procesului verbal seria/nr. ***** din 18.01.2025 și a deciziei asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025.

Călăuzindu-se de prevederile art. 395-396, 400, 448, 460-462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite contestaţia înaintată de avocatul Eremia Igor, în interesele petiționarului Oțel Mihail, împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025 și împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 18.01.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** din 18.01.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravențional și decizia asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025, fiindu-i stabilă sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. ceea ce constituie suma de 1500,00 lei cu aplicare a 3 puncte de penalizare și aplicarea sancțiunii complementare suspendarea exercitării dreptului special de a conduce vehicule pe un termen de 30 zile.

Se încetează procesul contravenţional iniţiat în temeiul art. 229 alin. (3) Cod contravențional în privința lui Oțel Mihail, din motivul nulității procesului verbal seria/nr. ***** din 18.01.2025 și a deciziei asupra cauzei contravenționale nr. ***** din 20.01.2025.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Nicolae Ghedrovici

Copia corespunde originalului, judecător *Nicolae Ghedrovici*